

EL CRITERI

PERIÓDIC QUINCENAL D' ACCIÓ CATÓLICA

PORTAVEU DE LA JOVENTUT CATÓLICA PROPAGANDISTA

PETITESSES

(?)

Avui com sempre els pensadors no están identificats en unitat de parers, ni en lo que podríam anomenar fonament essencial del pensament sustentant tots igual criteri; en lo que no es fonamental en el món de l' intel·ligència hi es ben escaiant allò de «tot capita tot sententiae»; avui també com sempre en la acció que podríam anomenar civilisadora del pobles, els homens adoptan diferents i a voltes contraris criteris, ni en lo essencial s'avenen, i en lo menys essencial «tot capita tot setentiae».

Els catòlics i els acatòlics no pensan ni en lo essencial d'igual manera, i en el obrar tampoc poden avenirse: hi ha entre amdugues classes d'homens, ideals i amors ben diferents.

Els catòlics pensem teòrica i practica-ment d'una mateixa manera en lo essencial; en lo que podríam nomenar circumstan- cial, ja 'ns dividim, també hi cap aquell aforisme clàsic «tot capita tot sententiae».

El perquè d'aquesta divisió?... Petites- ses; axí expliquem nostra desigualtat (a voltes oberta contrarietat) de parers o de criteri: petiteses.

I diem molt malament petiteses a n' aquestes disensions, perque no ho son, per- que son greus obstacles pera la difusió i actuació de les doctrines vera i solidament civilisadores entre 'ls pobles.

Innobles ambicions, puerils vanitats de super-homia, filosofismes i dogmatismes ar- caics i desgraciadament enrunadors del verdader i únic filosofisme i del divinal dogmatisme, repugnants crítiques de perso- nes pera enderrocar o fer fracasar lloables iniciatives o civilisadores obres... d' axó en diem *petiteses*; pero aquestes *petiteses* pri- van el pas a les clarors redentores, esfullan les flors dels amors fructuosos.

No les anomenem petiteses, anomenem- les lo que son, greus perills socials, armes regalades al enemic pera que més prompte ens esmicolí.

Axí coneguentles com son, potsersabrém aborrires, potser ens farém homes braus, soldats temibles pera 'ls enemics de Christ, esperits lluminosos, cors amorosits pera guanyar esperits i cors que cercan sa vera redempció.

Christ es l' ideal, sa doctrina purissima es la semen qu' ha de fer florir en el món la esplendorosa civilisació: el Pontífex su- prém de l' Iglesia catòlica comana l' escré- cit lluitador, els Bisbes son nostres quefes immediats; lluitém a ses ordres prescindint de les *petiteses*; el triomf será nostre; nosal- tres joves rejuvenirém al món.

F. T.

BAIXESES: IN- CONSEQÜENTS

Ab motiu de la institució d'una co- operativa de con- súp en la nosrta ciutat, s'ha aixecat una mica de maror princi- palment en la part del petit comers, per con- siderarse perjudicats en los seus interessos; re- sentiment i antipatia envers la nova institució, que tal vegada hauria portat a molts a conce- quències impremeditades, que per esser im- premeditades no estan en pugna ab los seus sentiments catòlics, dels quals no'n duptém i que per no duptarne esperém que tarán el debut cás de les presents consideracions.

No volém de cap de les maneres amb aquestes quatre ratlles aprobar ni desaprobàr la institució d'una cooperativa a Girona, ni tampoc volém judicar de la seva conveniencia, sino que respectém el criteri dels seus funda- dors e iniciadors; no volém tampoc formarne un judici d'ella segons els principis de la suma sociologia, solsament si que farém notar, que per no esser segons la autoritat de sociòlecs insignes el medi més indicat per la solució de la gran qüestió social, ja's consideri aquesta en lo seu aspecte merament econòmic i molt més encare si 's considera en la seva integritat total de problema moral i econòmic, está en lo dret de tots el disputar sobre la conve- niencia de la institució de tals obres, pero no, que no hi ha may dret de calificarles d'injus- ticia.

Tot lo qual vol dir, qu'es una cosa molt delicada i que exigeix molt tacto i prudencies la institució d'obres socials, essent necessari examinar fonament les circumstancies i con- dicions locals del lloc ahont s'ha d'instituir, i si aixó es prudent i necessari en totes les obres socials, ho es molt més encare quant se tracta de cooperatives, que per perjudicar molts més interessos de particulars, es per la seva propia naturalesa una cosa més odiosa que moltes al- tres.

Els petits comerciants estan en lo seu dret de queixarse al sentirse perjudicats en los seus interessos, i a aquesta queixa no la califiquém de cap manera de *baixesa inseqüent*.

Lo que pretením reprobar es l'esperit que sembla ha volgut apareixer de rencor, contra- rietat i revenja envers altes institucions i obres, que res tenen que véurer ni ab los interessos, ni ab les persones que intervenen en la coope- rativa; lo que reprobém també es l'esperit que sembla s'ha insinuat de negar al obrer i al po- bre el dret de mirar per les seves convenien- cies i utilitats. Si l'obrer i el pobre en una coope- rativa de consum ben instituïda i adminis- trada, hi troven ventatjes i utilitats, beneficis que no troven en les botigues particulars, es- tan en lo seu dret d'associarse en cooperativa; i el botiguer se pot oposar a aquesta corrent de cooperació, fent per la seva part que el pobre trovi en la seva botiga els beneficis i ventatjes que's troven en la cooperativa.

No es desacert, mirant la cosa en gene- ral, dels catòlics l'apoyar i fomentar les coo-

peratives de consúp a favor dels obrers, prin- cipalment devant del perill imminent de que la fundin un altre dia els socialistes. No es de- sacert tampoc el que'l clero, segons les ins- truccions Papa Pío X. fomenti i protegeixi aquestes institucions, puig no'ns havém de dei- xar portar del perjudici, de que la acció del clero s'hagi de fer sols en la iglesia i en la sa- cristia; el clero ha de deixar sentir la seva acció benéfica, en la iglesia i fora de l'iglesia, ha de curar els mals materials i espirituals dels homens.

Lo que es més lamentable en aquesta ac- titut de molts catòlics gironins, que hagin ar- ribat portats segurament de les primeres im- presions, a una inseqüencia, a que no ha- gueren arribat en completa serenitat.

Actituts i determinacions no justificades, qu'es lo que califiquém de *baixeses inconse- quents*. Y es que per el sol fet de véurer la in- tervenció d'algun sacerdot en la cooperativa, s'hagin regirat, i hagin declarat casi el boicot a altres obres de l'iglesia unes, i mitxes altres, que com ja havém dit més amunt, res tenen que véurer ab la cooperativa, que si ne sufren danys o perjudici alguns se podrán quei- xar, de la mateixa manera que'ls nostres bo- tiguers.

S'ha amenassat ab la suspensió de la sus- cripció a favor de la obra eminentment bené- fica de la «Caritat» que tant honra a Girona i als que la fundaren; se han amenassat ab la negació de la protecció als diferents catecís- mes de Girona, que estem fent, ab los sacrifi- cis contínuus de joves actius i celosos i de se- nyoretas distingidíssimes y d'esperit abnegat una obra altament civilisadora; s'ha amenassat també a la suscripció de les obres del Merca- dal, a la qual fins are ab tant resultat correspo- nien els gironins, per alsar en la nostra ciutat un altre temple digna de la grandesa de Deu, i de la religiositat mil vegades probada de Gi- rona, la nostra estimada ciutat.

Aquestes actituts, aquestes determinacions, son les que no aprobém, puig son una incon- seqüencia manifesta, per la rahó ja dita, de que aquestes obres amenassades, res tenen que veu- rer ab la institució de la cooperativa. Y al mateix temps, aquestes determinacions posades á la práctica dirien molt poch en favor dels que aixís obresin, perquè dem straria palesa- ment quant poch arrelat está en ells l'esperit de caritat y altruisme, al valerse d'aquest pre- textst per abandonar i posar en perill obres tant hermoses i fecondes. Indicaríen casi que si fi- guren en les esmentades suscripcions, no es per amor a les obres que protegeixen i con- vensuts de la seva necessitat, sino que ho fan per mers compromisos i per les seves conve- niencies particulars: coses que no podém de cap manera creurer, donada la bondad de les persones a qui aludim, puig suposém que no's deixen pas portar per uns ideals tant migrats, ni son tampoc d'un esperit tant petit que's dei- xin portar per pures impresions fruit d'una in- dignació de moment.

Esperém, com molt be deya la fulla publicada per la *junta de la caritat*, que tindran un moment de serenitat y recularán en les determinacions preses.

a n'en Coromina qu'ha sigut batlle d'ella i no sols s'ha fet ben veure en el desempenyo d'aquet càrrec sino ab tot. D'en Vilahur no'n dirém tinó que a Girona tots el coneixen i no necessita que l'hi fem cap elogi.

¡Gironins! Teniu candidats, catòlics, neta-ment sens cap taca política, desinteressats é intel·ligents i la Girona que vol i sab lo que l'hi convé espera que en el mes entrant els hi donareu el títol de diputats per la provincia.

Les properes eleccions

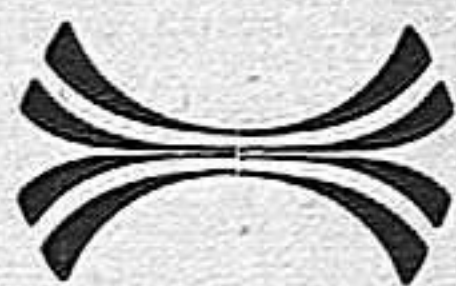
Les eleccions molts se les miren encar amb indiferència, es a dir, no 'n fan cas, no hi posen la deguda atenció, no 'ls hi donen la merecudada importància. Es vritat qu' avui ja en general s' es tret l' atuiment d' avans i el despertar per la cosa pública n' es més manifest qu' avans, pro, ab tot i aixó quants n' hi ha que dormen i quants més que no concedint-leshi la importància dita, al anar a votar exerceixen aquesta funció ab ben poc escrúpol deixant la ideya seva o be la del elegit a últim lloch; o bé ficsantse més am personalismes, deixa d' esser catòlic o no catòlic, es a dir, se ven la consciencia, i aixó es lo més denigrant, perque ella está sobre la persona que deu votarse, degut o petit ressentiment quant aquet ecsisteix, que té del futurament elegit. Altres dirán referintse a les eleccions que s' acosten de diputats provincials, qu' elles son molt distintes de, per exemple les de diputats a Corts, els qui dehuen ventilar problemes mes generals i de caràcter nacional mentres que les primeres se refereixen sols a la administració provincial, de molta mes petita importància i que indubtablement no farán elles remoure ni cambiar les institucions, ni altres coses capitals... ¡jal Es dir que tenir les escoles de tot una provincia; l' administració de beneficencia, hospitals, manicomis, hospicis; tots els municipis de la provincia, etc., etc., baix un domini, o direcció, no té importància? no se que 'n tindrà, i en fi, deixemnos de mes comentaris i anem al grà.

S' acosten eleccions provincials i els catòlics com a catòlics, tenen sufragi, criteri i, en la major part dels districtes, candidats per satisfer les millores i mes exquisides aspiracions de catòlic.

A Girona per ecsemple, hi ha tres candidats que constituirán la candidatura catòlica per copar la majoria dels llocs a elegir. Aquesta unió de regionalistes, conservadors i jaumistes es prou per que cap catòlic deixi de donarli la seva voluntat, unió que enjoya que i devém desitjar perduri forsa, ja qu' es l' únic medi de fer triomfar els sants ideals de l' Iglesia. Tots tres son catòlics avans que tot i tots, —n' estem segurs— respondrán a n' el sufragi otorgat, portarán serenament i am energia la voluntat del poble elector i l' ecseriorisarán en el sí de nostra Diputació.

I Girona, aquesta vegada, ja podém dir qu' ha triomfat avans de la lluyta. Al designar els candidats s' ha tingut un acert que califiquem d' insuperable al escullir les persones encarnadores del catolicisme-regionalista del catolicisme-independent y dels jaumistes; pels primers l' il·lustrat metje Dr. Agustí Riera, pels segons en Joaquím Coromina de Banyoles i pels últims l' advocat Josep M.ª Vilahur. Els que 'ls coneixen saben que per ells tots els elogis son petits; de tal manera que tothom confessa ser ells sols garantia no d' un triomf, sino d' un triomf gloriós i brillant. Poques voltes s' han escullit candidats de la mena d' en Riera i en Coromina, Sarriá sab del primer el desinterés que sempre ha tingut per tot lo que devía esser millora pública i Banyoles coneix

SECCIÓ : : : : : ARTÍSTIQUE

Un detall del Temple de la Sagrada Família, Barcelona.

D' una conferencia

La Congregació de l'Inmaculada, ha comensat sa tasca acadèmica amb una conferencia que doná el conegut jove Arquitecte en Rafel Masó, en la sala particular de sessions dels congregants, el divendres 3 del corrent.

Lo sugestiu del tema quin títol era «En Martí Ximeno, pintor ampurdanés», i les condicions que per tractar aquets assumptes posseex l' amic Rafel Masó, unit al entusiasme que sento per academies y conferencies i la fé que hi tinc en sos fruits, me mogueren, a anar a escoltarlo i estampar mon judici d'ella en aquesta secció, encare que curt per l'espai de que puch disposar comparantlo ab els mereixements del disertant i tema desenrotllat.

Com en conferencies que en cursos anteriors s' han donat a la Congregació la concurrencia de congregants era nombrosa i en Rafel Masó no defraudá lo que d'ell n' esperavem. Ens volgué donar a coneixer a n'en Martí Ximeno, com a pintor al ensempe que orientarnos en l'art explicantnos com ha d'esser per esser tal, i reconeguent aquestes condicions en la manifestació pictòrica d'en Ximeno, vejerem com aquet era un artista. Acompanya la ecsposició oral ab ecsposició plástica que resultá molt més cultural, doncs se procurá uns quants treballs del artista per tenirme mes convenciment de sa valia i per ajudar a la disertació del conferenciant, que en aquets casos crec jo, es com sempre deuria ésser.

Comensá dolguentse de la separació de en Ximeno (el qui per poguer continuar ses aficions artístiques ha hagut de marxar fora d'Espanya faltat de recursos per redimirse del servei militar) que podia donar molt nom a la seva patria, i senti també no poguer entrar a un estudi de la vida íntima d'ell per no permetreho el

temps, pro qu' es procurará datos i documents per honrarlo mes, publicament amb alguna o algunes conferencies. Entrant desseguit a lo principal, ens diu com son precises certes condicions en l'art i en l'artista, condicions que's revelan en els treballs ecsposats a la sala, originals den Martí Ximeno i qu' ell califica de simplicisims, emotius, colorits i desamanerats.

Simplicisims o sigui que ab poques ratlles el pintor dongui ideya del seu comés, dongui vida i moviment a la seva obra, sens entrar en detalls i detallets que en les mes de les vegades l' espatllen, i aixís ho vejerem acostantnoshi com en tres ratlles ens feya un xifré, una casa, una montanya o tot un conjunt.

Emotivitat o que l'obra de l'artista emocion i respiri un sentiment, una ideya íntima de l'autor que no sia una obra, un treball viu qu' afecti a la admirador i aquet senti una emoció particular, o sigui qu' en participi del sentiment de l'artista.

Colorisme. Aquet té molta importància i l'artista creador, com tots dehuen ésser, no ha de fer els colors determinats i ab els detalls que en la realitat veu, sino que'l color deu sortir de sa imaginació, e interpretar més bé son sentiment que no pas ab la realesa que hu veu; pro sempre que aquet color tingui vida i ne dongui a n' el quadro pintat, i si l'artista veu un clar de llum s'hi veji tal clar, i si una fosquetat, aquesta sie vista i sentida pel que admira el treball.

Desamanerament o sia que no's veji sempre una rutina, la mateixa manera de fer en les coses, valentse dels mateixos materials, de trassos semblants, de colors parecuts; sino que deu ésser d' un estil variat i de modo que l'artista se manifesti per igual al fer un croquis o al detallar o acabar un estudi; al treballar am carbó, que am llapis, que am pinsell; al fer una montanya

una casa, una figura a un conjunt. Condi-
cions que viuen a n'en Martí Ximeno com
realment se veu en els seus treballs.

En fi: Poc es l'espai i poques son les
condicions meves per ferme ben bé intér-
pret de lo exposat per en Rafel Masó i que
demostrá ab forma tan elegant, concisa i
comprenedora, fent remontar nostre esprit
i crec parlar per tots els que l'escoltarem
fentnos sentir lo qu'ell sentia i fentnos co-
neixer lo qu'ell coneixia.

Y tant debó conferencies aixís fossin
sovintejadés i molt i ben escoltades que
d'elles ne sortirien, crec, alguns fruyts,
que com ja he dit al comensament aquet
es l'objecte principal d'académies i confe-
rencies i a la práctica aixís deuría tras-
lluirse; i esperém a que el pulcre amic
nostre en Rafel Masó ens dongui més a
coneixer ses aptituds i fassi coneixer tam-
bé al per ell homenatjat en sa conferencia
i aixís honrant al art i als artistes farà cul-
tura, qu'es de lo que tots necessitem i que
mes profit deu fernos.

J. S.

BIBLIOGRAFÍA

SEMPREVIVES

Aquet es el títol del ramell de poesíes fe-
tes per el malaguanyat Mossén Joan Planas i
Feliu (q. a. c. s.) i que elegantment editades
en l'administració de nostre estimat i distin-
git confrare de Figueres, *La Veu de l'Empor-
dá*, s'acabat de donar a llum i els editors s'han
dignat remétrems un ecsemplar que coralment
remerciem.

Semprevives es una obra acabada en el sen-
tit de conjunt de treballs poéticos, demostrantsi
un sabor escquisit en cada una de les poesíes
que forman el volúm, vegentshi un carácter
típic, un geni de naturalitat qu'ens fá pensar
en un Pereda catalá que pocs, creiem, poden
igualarlo dels que fan més gala de poetas. Al
matex temps *Semprevives* es obra complerta
perque Mossén Planas s'ens demostra poeta
tant al descriurer passatges patrióticos, com al
parlarnos d'asumptes purament religiosos; al
parlar de punts serios, místics o histórics, com
al ternos saborejar poesíes humorístiques o bé
amoroses; en fi, trovém, com poques n'hi ha,
que *Semprevives* satisfá casi tots, per no dir
tots, els gustos poéticos ja que en ella s'hi veuen
reflecsades totes les manifestacions de la poe-
sía en sos diversos aspectes. Nosaltres hem lle-
git aquest hermós llegat de Mossén Joan Planas
i la vritat que al pensar ab la poesia que escu-
lliríem, que més digna fos per publicarla en
aquet periódic, ens hem trovat ab dificultat
pera fero ab justicia, doncs si a una hi trovém
importancia per una qualitat, al altre encare
n'hi apreciem més, resolguentnos per fi a
agafarne una al etsar, que'ls llegidors tindrán
com a petita mostra de la producció del poeta
figuerenc, molt poeta i molt poc conegut en sa
valía.

Si en altre ocasió ho creiem oportú farém
partíceps als llegidors d'alguna més. Els socis
de la Joventut podrán llegir tota l'obra, ja que
formará part de la Biblioteca.

No podém acabar sens demostrá qu'ens
ha aparegut molt prehuable la seva presentació
editorial tant per l'encuadernació com per la
distribució dels treballs, aixís com també l'
acompanyarhi el retrat de l'ilustre poeta, i el
prólec del Reverent Dr. Joseph Pou, per tot
lo que felicitem a nostre contrare i a n'el Dr.
Pou per sos respectius mérits.

CRÍTIC

Crónica

El diumenge últim i devant de molta i dis-
tingida concurrència la secció dramática del
Círcol hi representá les obres «El Rector de
Granollers» i «Embolichs de pretendents»
lluintsí els aficionats com de costum i essent
molt aplaudits.

El proper diumenge un'altre secció hi do-
nará una representació del interessant i molt
aplaudid drama «Los dos sargentos franceses»
essent la funció a benefici de la Joventut Cató-
lica Propagandista.

Diumenge a les 4 i mitja de la tarde,
en el local-Teatre de La Amistad tindrà lloc,
ajudant Deu, una brillant funció a benefi-
ci dels simpáticos aficionats en Josep Isern i
Ricardo Guardiola, posantse en escena el dra-

ma en 3 actes del gran Rusiñol: *L'Hereu Es-
campa*. Dits aficionats tenen el gust de dedi-
carla al públic en general.

S'ha constituït un Centre Nacionalista
Republicá a Girona i com diantrell vejem que
no sols *dintre* la seva Junta Directiva hi han
bons redemptors, medicinalment parlant, sinó
que entre tots ja s'porten la fórmula per el
cas de qualsevol *percanse*. Vegin els llegidors.

FORNÉS
ALMEDA
GOLOMER
LLOBET
JUBERT
GALLOSTRA
DALMAU

Quins son els antecedents, programa i acció
social d'aquesta societat també ab poques pa-
raules ens ho diuen.

En primer lloc uns caps calents, per aixó s'
porten el **Fornés**.

Política anticlerical, molt turiosos contra el
catolicisme i institucions religioses, serán com
Llobet. I com l'anticlericalisme ja s'porta l'in-
moralitat, lo que son no cal dirho. **Jubert**.

En son transcurs no hi ha dupte de que
flaquejarán, i s'en anirán de tó, fent algú
Gallostra. Per aixó no s'en farà molt cas. Ells
prou pidolarán i demanarán; farán el **Dalmau**
pro sos gemecs y buscas serán endebades. Se-
veurán isolats, so's, com illetes casi impercep-
tibles **Almeda**.

I llavors potser que ab sa *santa* innocencia
de **Colomer**, Deu els voldrá en sa pujada al
Cel.

Empró per receptas que hi hagin descon-
fien i desconfien ells de sa futura salvació; i
aixís es qu'es porten la

GOLOMER
FORNÉS
ALMEDA
DALMAU
GALLOSTRA
LLOBET
JUBERT
¡AH!

Aixó últim es l'admiració del públic devant
tant bells homes y programa; qu'es formada de
la a d'en Palol i l'h d'en Tharrats, que diu son
els que junt ab la Directiva formen el beneme-
rit. C. N. R.

I després del consegüent efecte que tot
aixó haurá fet als llegidors o antes si'ls sembla
bé, ja corretgirán les faltetes d'ortografía que
forsosament hem tingut d'estampar pera nos-
tra combinació; i els individus del C. N. R.,
suposém, ja s'ho haurán prés tot ab broma,
com aixís ha sigut nostre intenció.

En Jaume Capdevila, el gran actor de Ro-
mea de Barcelona ha mort, dexant un buit en
el Teatre Catalá, qu'ha perdut una de les figu-
res més notables. No obstant els seus cinquan-
ta set anys era un jove per sa voluntat enér-
gica, son esperit i la seva admirable justesa en
la representació dels seus respectius papers,
que'ls dominava perfectament, tentse càrrec de
sa respectiva situació.

Fins al últim moment de la seva vida pot-
dirse qu'ha estat consagrat a son ofici, doncs
encare el dissapte passat en el Teatre Princi-
pal de Barcelona va actuar en companyia de
la Xirgu, essent com sempre l'actor mimat del
públic.

Aimants del art, sentim verament la pér-
dua d'home tan notable. Deu el tingui en sa
gloria.

Secció Literaria

A una Germana de la Caritat

La bellesa y virtut un jorn se uniren
Ab flanc de caritat, y 'n concebiren
Una verge ideal.

La llum de amor sobre son front posaren,
Y quan besada 'n fou; de Deu lograren
Prengué forma mortal.

Tendre dolsor ne conmoqué la terra
Naixent, ¡oh filla! 'l monstre de la guerra
Cridá:—¡no estich segú!—

Mes al véuret del mon tan envejada
Sota 'l mantell sagrat n'has fet posada
¡Ay, ditxosa de tu!

Ab dolensa d'infant patir jo veyá
Als meus intants, y dintre 'l cor me deya:
—¡Espanta 'l sofriment!—
¡Podría Deu formar una critura
Que ab ser de amor juntés á la amargura
La idea del content?

Y ets tu, trista vestal; mes la ment mía
Sense véuret mos ulls, ja may hauría
Ovirat ton sorrís:

Diu tot quan l'hom ne pot patí en la vida,
La negra tempestat, dolsa, aclarida
Ab llum del paradís.

¡Que inmensa es la tristó de ta mirada!
Ets Niobe plorant freda, aterrada
La mort de tots sos fills.
Ets l'amor animant la melangía,
La tendresa de Dido quan sentía
Del Hoste los perills.

Entra ta veu al cor com la tonada
Que 's sent dintre del bosch, com de la aymada
Lo sopte accent lleuger;
Al teu costat s'hi sent la pau divina
Com sota l'ombra fresca de l'alsina
Reposa 'l viatger.

¡Oh, amiga del dolor! la vida mía
Tan trista no ha de ser, d'ensá qu'un día
Baix de ton negre vel
Vegí 'l sorrís que á l'ánima parlaba:
Com lo negre dolor al cel portaba
¡Jo t'am, filla del cell!

† MOSSÉN JOAN PLANAS Y FELIU.

La J. C. P. tindrà reunió el diumenge 26 per aprofitar l'estada a Girona dels socis qu'estudien a fora. La mateixa té en projecte algunes idees que al posarlas en pràctica seran ben acullides.

El passat dia 5 del corrent tingué lloc la reunió del Centre Catalanista per acordar si procedia o no la dissolució del Centre en vista les infructuoses proves de acoblarhi en el mateix a tots els elements catalanistes de dretes i

esquerres. En la mateixa casi tots els que hi parlaren se mostraren desesperansats de fer obra profitosa en les condicions que queda, o sia migrada representació del catalanisme que hi ha a Girona i sa comarca. Per altre part els esquerrans s'han constituït en Centre apart aont es de suposar dedicaran més sos anels. Demostrant la majoria dels que hi parlaren que indirectament seria son gust la transformació en dreta, no obstant quedaren com sempre, en continuar com fins avui. El Centre potser no farà gaire gran cosa, pro tenim entés que 's

projecta una nova entitat regionalista catòlica que es lo únich que procedeix.

S'ha inaugurat la Cooperativa dels obrers socis de «La Amistad» que está situada en una tenda de 'ls baixos de la casa número 3 del carrer del Ciutadans. Hem visitat el local i creyem está dotat de les condicions necessaries per una institució d'aqueix caràcter.

IMP. DALMÁU CARLES & COMP.^a—GIRONA.

SECCIÓ : D' : ANUNCIS

Francisco Solá

ÓPTIC

Rambla de la Llibertat

GIRONA

Gran Hotel Peninsular
de'n JOAN NICOLAZZI

Hotel de primer ordre.—Menjador apart para Rtns. Srs. sacerdots.

PROGRÉS 4.—GIRONA.

Carboneria i Magatzem de llenya

— DE —

Viuda de Esteve Jou

Travesia de S. Josep 4.—GIRONA

Sabateria Alvarez

DE Ferrán Freixas

Bon gust, elegancia i duració

— PROGRÉS, 8. — GIRONA —

Joan Juanola SASTRE

Cort-Real, 5.—GIRONA

Dolors Jordá Profesora de Piano

Plassa del Moli, 9, 3.er—GIRONA

Farmacia del Dr. Vivas

CORT-REAL, 17 TELEFONO, 65
◆ GIRONA ◆

Gran : Taller : dz : Lampisteria
i : Magatzem : de : llaunes

JOSEP CARBÓ

FORSA, 6 GIRONA

: : Instalacions : elèctriques : de : gas : i : d' : aigua : :
: : Timbres : elèctrics : : Aparells : d' : acetilè :
: : Cristalls : : Vidres : i : llums : elèctrics :

¡GRAN ASSORTIT!

Dalmáu Carles y Comp.

Llibreters.—Editors

Plaza del Oli, 1.—GIRONA

La Canastilla de Oro

TENDA-BOUQUET DE ROBES BLANQUES

La dama hi trobará el bon gust i la elegancia alhora.
Es la casa de Girona, ont s'hi ven molt bó, i baratissim.

Jocs complets per noviatjes i bateigs

Plaça Cort-Real, 8. GIRONA

Botiga de'n JOAN PERICH

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 28
— GIRONA —

Assortit de postals, merceria i quincalla.

EL CRITERI

Periódic quincenal d'acció Catòlica

PORTAVEU DE LA
Joventut Catòlica Propagandista

Preus:

Un trimestre. 0'50 ptes.
Un any. 2'00 "
Núm. solt. 0'10 "
Anuncis a preus convencionals

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Pujada de la Catedral núm. 10, 2.^{on}

Sr. _____